

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 24 czerwca 2014 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie powód (...)z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej F. L. kwoty 178,68 złotych wraz odsetkami ustawowymi oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu wskazał, że pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której była zobowiązana do zapłaty kwoty 130,79 złotych. Powód nabył powyższą wierzytelność na podstawie umowy cesji. Na kwotę dochodzoną pozwę składa się należność główna i odsetki skapitalizowane w wysokości 47,89 złotych (pozew k. 1-6).

W dniu 14 sierpnia 2014 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie VI Nc-e (...) wydał nakaz zapłaty, uwzględniający powództwo w całości (nakaz zapłaty k. 7).

Na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 23 marca 2015 roku sprawa została przekazana do tut. Sądu (postanowienie k. 19).

Na rozprawie w dniu 7 kwietnia 2016 roku pozwana podniosła, że do śmierci męża w 2011 roku korzystała z telewizji (...), potem się z nią rozliczyła się, zwróciła dekoder, nie było żadnego długu (protokół rozprawy k. 107).

Pismem z dnia 20 kwietnia 2016 roku strona powodowa cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia ze względu na zaspokojenie całej kwoty w postępowaniu egzekucyjnym toczącym się na podstawie nakazu zapłaty (pismo k. 123).

Pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu (pismo k. 125).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. O. - męża F. L., łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych – telefonii komórkowej i telewizji – z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., która następnie została przejęta w trybie art. 492 § 1 i 515 § 1 w zw. z 516 § 6 ksh przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (okoliczność bezsporna, wydruk z KRS k. 75-80).

P. O. zmarł w maju 2011 roku. W dniu 24 maja 2011 roku F. L. wypowiedziała umowę (...) sp. z o.o. umowę abonencką dla abonenta nr (...). Nie istniało żadne zadłużenie z tytułu w/w umowy (oświadczenie k. 108, wypowiedzenie umowy k. 109-110). W dniu 6 lipca 2011 roku F. L. zwróciła (...) sp. z o.o. karty do dekoderów i dekoder HD. Nie powstało po jej stronie żadne zobowiązanie zapłaty za nieterminowe zwrócenie sprzętu (potwierdzenia zwrotu sprzętu k. 111-112).

W dniu 7 sierpnia 2011 roku (...) sp. z o.o. wystawiła wobec abonenta o nr 1264490 fakturę VAT nr 108f059055_ (...) na kwotę 130,79 złotych za korzystanie z usługi telewizyjnej za okres rozliczeniowy sierpień 2011 roku (faktura VAT k. 74).

W dniu 5 września 2013 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła umowę sprzedaży wierzytelności z (...)z siedzibą w W., obejmującą m.in. rękomej wierzytelność F. L. (umowa z załącznikami k. 65-90). W dniu 13 listopada 2013 roku nabywca rękomej wierzytelności wezwał F. L. do zapłaty (wezwanie k. 59).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożonych do akt przez strony. W odniesieniu do dokumentów, które zostały przedłożone w formie zwykłych kserokopii, strony nie zakwestionowały rzetelności ich sporządzenia ani nie żądały złożenia przez stronę przeciwną ich oryginałów (zgodnie z art. 129 kpc). Również i Sąd badając te dokumenty z urzędu, nie dopatrzył się w nich niczego, co uzasadniałoby powzięcie jakichkolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności i mocy dowodowej, dlatego stanowiły podstawę dla poczynionych w sprawie ustaleń. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie, w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą razem zasadniczo spójny i nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia

życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy. Dodatkowo czyniąc ustalenia faktyczne Sąd uwzględnił zgodne twierdzenia stron w trybie art. 229 kpc oraz twierdzenia strony, którym przeciwnik nie zaprzeczył w trybie art. 230 kpc.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Nie ulega wątpliwości, iż podstawę merytorycznego rozstrzygnięcia każdej sprawy cywilnej stanowi materiał procesowy (tzn. fakty i dowody) zebrane w toku postępowania, o czym przesądza treść art. 316 § 1 i art. 328 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 roku – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2014 roku, poz. 101, powoływany dalej w skrócie jako kpc). Jednak zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 1964 roku – Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2016 roku, poz. 380, powoływany dalej w skrócie jako kc) oraz art. 232 kpc to strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Powyższe przepisy stanowią normatywną podstawę zasady kontradiktoryjności, zgodnie z którą ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania, do nich należy gromadzenie materiału i wreszcie to one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997, nr 6–7, poz. 76, z glosą A. Zielińskiego, Palestra 1998, nr 1–2, s. 204; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 roku, II CKN 70/96, OSNC 1997, nr 8, poz. 113).

Zatem w niniejszej sprawie to powód był zobligowany do wykazania, iż zgodnie z przepisami prawa cywilnego pozwana jest zobowiązana do uiszczenia na jego rzecz kwoty 178,68 złotych. Dokonując analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, iż nie wykazano istnienia po stronie pozwanej takiego obowiązku, co w efekcie skutkowało podjęciem rozstrzygnięcia w postaci oddalenia powództwa. Należy także wskazać, iż pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie powództwa, a zatem podlegało ono merytorycznemu badaniu.

Pozwana za pomocą złożonych do akt sprawy dokumentów wykazała, że wierzycielowi pierwotnemu, tj. (...) sp. z o.o. w W., nie przysługiwała wobec niej żadna wierzytelność z tytułu zawartej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z dokumentów z dnia 6 lipca 2011 roku, podpisanych przez przedstawiciela (...) sp. z o.o. wyraźnie wynika bowiem, pozwana nie ma do zapłaty jakiegokolwiek kwoty (potwierdzenie zwrotu sprzętu k. 111 – 112). Umowa ta została rozwiązana na skutek złożenia przez pozwaną oświadczenia o wypowiedzeniu umowy w dniu 24 maja 2011 roku i na tę chwilę nie istniało zadłużenie z tytułu świadczenia usług objętych umową. Ponadto sprzęt w postaci karty do dekodery i dekodera HD został zwrócony w terminie i przyjęty przez poprzednika prawnego powoda.

Wszystkie powyższe okoliczności w ocenie Sądu jednoznacznie dowodzą, że faktura VAT z dnia 7 sierpnia 2011 roku za okres rozliczeniowy sierpień 2011 roku została wystawiona bezpodstawnie, bowiem łączący strony stosunek umowny ustał przed tą datą. Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem, który Sąd w składzie niniejszym w pełni podziela, faktura, w której określony został termin jej płatności, jest wezwaniem do zapłaty w rozumieniu art. 455 kc, jednakże zobowiązanie do świadczenia nie wynika z faktury, lecz wiążącej strony umowy (vide: uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 roku, IV CK 28/05, LEX nr 180911).

Wobec tego, że poprzednikowi prawnemu powoda nie przysługiwała żadna wierzytelność wobec pozwanej, nie mógł on skutecznie dokonać jej przelewu na podstawie art. 509 kc na rzecz (...)z siedzibą w W.. Wobec tego nie istnieje po stronie powodowej roszczenie przeciwko pozwanej o zapłatę kwoty objętej pozwem. Z tego względu powództwo – jako nieudowodnione co do zasady – podlegało oddaleniu.

Mając na uwadze wszystkie przedstawione powyżej okoliczności faktyczne i treść przepisów prawa, Sąd orzekł jak w sentencji.

Zarządzenie: (...).